

templū totū aureū. ante cui⁹ fores
erat vinea ferens botros ex vnionibus
7 caruunculis 7 innumerabilibus
margarinis. Et ingressus alexā
der cū principibus suis palaciu⁹ in
uenerunt hominē iacentē i lecto au
reo pallio textilloꝝ ornato. Eratq;
ipse homo magn⁹ corpore nimis et
speciosissimus. cui⁹ caput et barba
tāq; purissima lana videbat. Quē
cum vidisset alexander et principes
eius p̄nuo ipsius genis flexis ad
orabant. Quibus ait senex. Alexan
der tu videbis que carneus hō non
videt. 7 audies que nūq; homo ter
renus audiuit. Cui alexāder respō
dit. Et quomodo beatissime me no
uisti. Et ille dixit. Idusq; vnda di
luuij operiret terram. tua fata co
gnoui. Nonne vultis videre sacra
tissimas arbores solis 7 lune q̄ futu
ra annunciat 7 predicant. Quo au
dito alexander replet⁹ maximo gau
dio r̄ndit. Enā dñe. Affectamus vi
dere illas. Tunc ille respondit. Si
mundi estis hodie a cōmitione fe
minea licet vobis intrare in ip̄m lo
cū qui sedes dei est. Alexāder respō
dit. Adundi sumus. Statimq; eri
gens se ipse senex dixit. Depōite an
ulos vestros 7 calciamēta vestra 7 se
quimini me. alexander autē p̄ncipes
suos stare iussit. 7 depositis anulis 7
calciamentis vnacū Tolomeo et
anthiocho 7 perdicā incedebat. Ce
perūtq; ambulare p̄ ip̄am siluā q̄
erat in summitate predicti montis.
et erat inclusa in terra magna aula
7 maius edificiu. Erantq; ip̄e arbo
res alte pedib⁹ centū. 7 lauris erant
similes 7 oliue ex quib⁹ thus 7 balsa
mus largissime effluebant. Deinde
ambulantes per ip̄am siluā vide

runt vnā arboꝝem nimis excelsā. et
sedebat super eam auis magna. ip̄a
enim arboꝝ nec folia nec fructus ha
bebat. Et auis gerebat in capite cris
tam similem pauoni. 7 fauces cristas
tas. 7 circa collū circulū aureū ful
gentes. In ostrema vero parte pur
purea erat. Extra caudam vero ro
seis pennis in quib⁹ ceruleus color
erat. Cūq; videret alexander in figu
ra eius mirabat valde. Et dixit ei se
nex. Hec auis quā vides fenix est.

Qualiter alexander peruenit ad
arboꝝes solis 7 lune.

Ei de ambu

D lantes p̄ ip̄am siluā vene
rūt ad arboꝝes solis 7 lune
7 tunc dixit eis senex. Sursus aspici
te 7 de quocunq; scire volueritis in
corde vestro reuoluetis. Sed palas
nolite aliqd enarrare. Erāt autē ipse
arboꝝes excelsē valde. Et arboꝝ solis
habebat folia vt argentū. Dixit ale
xander. Qua lingua mibi respōsus
dabūt. Cui respondit senex. Arboꝝ
solis indico sermone incipit respon
sum. greco sermone diffinit. Arboꝝ
vero lune greco sermone incipit. et
indica lingua determinat. Tūc ale
xander osculat⁹ est arboꝝes. 7 in cor
de suo cogitare cepit. Si cū trium
p̄bo Macedonia remearet. Tūc
arboꝝ solis indico sermone respōdit.
Tu de victoꝝ orbis dñs simul 7 pa
ter extas. Sed patrum regnū per
tempora nulla videbis. Anno com
pleto 7 mensibus octo viues. De q̄
confidis tibi mortis pocula dabit.
Tūc incepit alexāder i mēte sua di
cere. Sic mibi sacratissima arboꝝ